

Comunicat sobre la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que anul·la el planejament urbanístic del Centre Direccional de Cerdanyola.

La Generalitat de Catalunya (GC) i l'Ajuntament de Cerdanyola l'han recorreguda

Davant la sentència que anul·la el planejament urbanístic del Centre Direccional (CD) de Cerdanyola, que afecta el futur dels terrenys on trobem el castell de Sant Marçal, el Sincrotró, els abocadors de residus tòxics de can Planes, l'abocador Elena i d'altres, l'Associació Cerdanyola Via Verda, volem manifestar el següent:

El primer que sorprèn i indigna és que a finals de maig descobrim, per casualitat, una sentència del TSJC (del mes de gener), que desconeixiem i que feia referència a l'anul·lació del planejament urbanístic del CD, arran d'uns recursos presentats per diferents ens. Entenem que aquesta sentència s'ha amagat a la població i a entitats interessades.

Alhora, en el darrer Ple del mes de maig, i per unanimitat de tots els grups polítics, es va amagar el contingut de quatre punts que feien referència als recursos presentats, per l'Administració, en aquesta

sentència d'anul·lació. És evident que, si l'Ajuntament no estigués obligat, per llei, a comunicar-ho, s'hagués estalviat aquest tràmit de presentació al Ple i ho haguessin ocultat. Hem d'afegir, a més, que els grups de l'oposició de l'Ajuntament també es van posicionar en el mateix sentit, ocultant-ho.

Està clar que, ara per ara, no ens podem refiar de ningú. És una sentència del TSJC, del mes de gener, que hem conegut ara i que la GC i l'Ajuntament l'han recorreguda. Com pot ser que una sentència amb la dimensió i les conseqüències que tindrà hagi pogut romandre silenciada fins ara? Sembla clar que les administracions públiques i alguns mitjans de comunicació mostren febleses de transparència.

Amb aquesta sentència, d'entrada queda anul·lada la modificació del PGM; en aquesta modificació, els terrenys compresos entre el nucli urbà de Cerdanyola (i fins al terme de Sant Cugat) qualificats d'agroforestals (la Via Verda), primer es van requalificar com a urbanitzables i després van decidir de deixar-hi una franja de 900-1.000 m de via verda (gràcies sobretot a la lluita de ciutadans i diferents entitats, com la nostra associació i la Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola).

També queda anul·lat el pla Parcial en el qual, i dins de l'anterior, s'especifica on van cada peça, els espais verds, esportius, comercials, etc. És bastant obvi que el govern de Cerdanyola, amb ICV al cap de munt, no va comunicar, expressament, el canvi d'usos d'algunes parcel·les a la Comissió Jurídica Assessora, cosa que havia de fer.

De fet, el planejament de CD d'abans del 2003 (elaborat en l'època en què a l'Ajuntament governava el PSC) va estar aturat bastants mesos; això va fer que arribéssim a les eleccions de 2003 sense que haguessin pogut posar ni un sol totxo. El tràmit estava aturat perquè algunes

organitzacions, entre les quals el grup de ICV (llavors a l'oposició i posteriorment al cap davant del planejament actual) havien presentat un recurs de reposició per no haver presentat alguns canvis d'usos del sòl a la Comissió Jurídica Assessora. És a dir, l'Ajuntament amb ICV al govern sabia que calia comunicar aquests canvis d'usos. I quines eren les raons per les quals no volien fer-ho? En sabem almenys una: el macroabocador de can Planes, de 18 hectàrees (equivalents a unes 18 illes de l'Eixample barceloní).

Per altra banda, la sentència atura el planejament perquè l'Administració no ha presentat la preceptiva avaluació ambiental estratègica, de manera que vulneren la Llei 9/2006. De fet, no veiem estrany que ni el govern anterior de l'Ajuntament ni el d'ara l'hagin presentat; segons l'estudi de l'auditoria ambiental contractada pel mateix Ajuntament, si es construïa en els terrenys de la plana del Castell i via verda, hi apareixerien molts impactes ambientals negatius, dels quals 48 serien severs. I tot això, a més, sense de tenir en compte la presència dels abocadors.

Podem dir que es generen dubtes seriosos sobre el paper de garant jurídic que el Departament de Política Territorial i Obres Públiques (DPTOP) exerceix en aquest assumpte, pel que fa a la correcta aplicació de la legislació ambiental. Cal tenir en compte que l'Incasol, l'Ajuntament de Cerdanyola i alguns departaments de la Generalitat (com el mateix DPTOP i el Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH)) comparteixen la responsabilitat de la manca d'avaluació ambiental.

Cal recordar, també, que la ciutadania vam demanar-los reiterades vegades, que complissin la normativa ambiental; però van evitar l'Estudi d'Impacte al·legant que no en tenien obligació per ser una normativa

posterior a l'aprovació. Sembla que ni tan sols els “ecosocialistes de debò” van voler posar el llistó ben alt quant a protecció ambiental. No, segurament temien que transcendís legalment el greu problema de l'abocador de can Planes, cosa que impediria de construir-hi i el planejament se n'hagués anat en orris.

Per altra banda, en principi no entenem que la sentència reculli una vulneració de la Llei de patrimoni cultural, pel que fa al tractament de la masia de can Xercavins; segons el nostre parer, en estar al sud de la carretera que va a Sant Cugat no entra en l'àmbit del Centre Direccional. Així mateix, és de destacar que els interessos particulars dels demandants (també discutibles) han trobat en la legislació ambiental l'esclatxa per impugnar el planejament. No hem d'oblidar, alhora, que a la zona afectada pel CD hi ha restes arqueològiques que haurien d'haver-se tingut en compte.

Estem en greus moments de corrupció urbanística, il·legalitats urbanístiques i ambientals, en què molts s'allunyen de tota ètica i amaguen informació, com el problema de l'abocador de can Planes, i eviten la participació ciutadana i no escolten les persones que, preocupades, han alçat la veu, una veu que sempre s'ha volgut fer callar.

Però poc a poc la veritat surt a la llum, i no pas perquè escoltin la ciutadania, sinó perquè empreses amb interessos econòmics a la zona han volgut emprendre accions contra el planejament. I ho han fet esgrimint, això sí, alguns dels arguments posats damunt la taula per les organitzacions ciutadanes, organitzacions que a causa de l'alt cost de l'assessorament jurídic de qualitat i la poca credibilitat que els òrgans de la justícia donen a les organitzacions ciutadanes, no han pogut fer reeixir les seves denúncies. Així vam veure com les demandes

s'arxivaven al·legant manca de delictes. És delictes no complir les lleis, cosa que el TSJC ha entès que ha passat en el tràmit de planejament del CD, i també ho és evitar que es compleixin les lleis i decrets ambientals per tal de construir pisos, com hem denunciat i seguim denunciant.

Volem concloure aquest comunicat incidint en què els membres de l'Associació Cerdanyola Via Verda ens remetem als nostres principis fundacionals, als quals no hem renunciat. Així, i si bé no farem desaparèixer el Sincrotró, sí seguirem lluitant per un màxim de Via Verda, ja que d'habitatges en sobren i es poden ubicar en d'altres indrets dins els mateixos nuclis urbans, cosa que evidentment no dóna lloc a l'especulació. I també volem incidir en què en el nou planejament cal donar el valor real al problema que genera l'abocador de can Planes, cosa que hauria de fer reconsiderar el planejament globalment.

Associació Cerdanyola Via Verda
<http://www.viaverda.org>

Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola
<http://www.collserola.org>

Cerdanyola, 11 de juny de 2010